

Pythagoras en de boventonen van de primaire trilling en de psychologische lading van die boventonen

over de oorsprong van het Woord van O.:B.:d.:H.: en van de tweedeling oude en nieuwe meesterwoord

De boventonen-reeks

Als er een toon wordt voortgebracht klinkt er een hele reeks zogenaamde 'boventonen' mee.

figuur 61

Het bovenstaande voorbeeld gaat uit van de grondtoon C, aangeduid met het getal (1). Iedere andere noot zou echter als grondtoon kunnen dienen.

Alle volgende noten zijn boventonen, een reeks, die theoretisch oneindig doorgaat en waarbij de afstand ten opzichte van de voorafgaande boventoon steeds kleiner wordt.

Boventonen horen we niet zelfstandig meeklinken. Er is een groot verschil of we alleen de grondtoon C spelen, waarin de oneindige boventonenreeks van nature meeklinkt, of dat we de grondtoon met enkele van zijn boventonen tegelijk spelen. In het eerste geval horen we alleen de grondtoon, in het laatste geval kan een gevoelend oor de verschillende tonen in de samenklank onderscheiden.

De boventonen en de klankkleur van een toon

De mate waarin de diverse boventonen mee kunnen klinken is afhankelijk van het materiaal, waarmee de toon wordt voortgebracht, en bepaalt de klankkleur van de grondtoon. Krijgen bepaalde boventonen gezien het materiaal meer kans tot meezingen dan andere, dan ervaren wij dat aan de klankkleur. Biedt een materiaal bijvoorbeeld weinig boventonen de kans tot meezingen, dan klinkt die toon 'kaal'.

De natuurlijke muziek-systemen

Deze natuurlijke boventonen-reeks vormt de basis, waaruit alle natuurlijke muzieksystemen en in principe ook het onze is voortgekomen. Ze maken allemaal gebruik van een aantal van deze boventonen.

Dat is echter niet de thematiek, waar deze bijlage toe dient. Om een verklaring te vinden, waarom de kosmische God, de Schepper, maçonniek geformuleerd de O.:B.:d.:H.: door de evangelist Johannes aan een Woord gelijk wordt gesteld, moeten we gedachten ontwikkelen over de psychologische lading van de *intervallen*.

Intervallen

Een interval is de afstand tussen twee tonen.

Eigenlijk is dat niet juist gezegd, want de naam duidt het aantal noten aan, dat wordt omspannen. Want als we bijvoorbeeld van noot 'c' naar noot 'e' gaan, dan heet dat een terts (3) en niet een seconde (2), ook al zijn we maar 2 tonen omhoog gegaan: van 'c' naar 'd' en van 'd' naar 'e'. Zo geldt bijvoorbeeld:.

a-a	=	priem
a-b	=	seconde
a-b-c	=	terts
a-b-c-d	=	kwart
a-b-c-d-e	=	kwint
a-b-c-d-e-f	=	sext
a-b-c-d-e-f-g	=	septiem
a-b-c-d-e-f-g-a	=	oktaaf

Pythagoras en de boventonen van de primaire trilling en hun psychologische lading

De ‘belevings-lading van de eerste boventonen

Het doel van deze bijlage is een nadere uitleg te geven, van wat er in blok III-5, blz. 84-85 heel kort door de bocht is gesteld.

(citaat)

De oorzaak van de ‘geboorte’ van een O.:B.:d.:H.:

In het Mysterie, het Zijn, waar alles in het Zelf verenigd is, is per definitie eeuwige balans, is niets in beweging, niets gevormd, omdat niets afwijkend is van het andere, omdat er geen scheiding heerst – en zo kan je nog wel een tijdje door proberen te formuleren om het Zijn te definiëren, terwijl het altijd ontoereikend zal blijven, omdat het Mysterie per definitie niet te definiëren valt. Maar één ding is zeker, er is niets, wat uit de ‘boot’ van het Zijn valt. Het Zijn staat boven tijd en ruimte, tenzij.....

Vanaf het moment, dat het Zijn wordt *beleefd* en dat is al het geval, zodra we eraan denken, is er wisselwerking tussen die beleving en het Zijn, dat beleefd wordt. Dan is er trilling en dat is energie. (zie *Alles is energie*, blz. 42 en 45)

Die primaire trilling is te zien als een trillende snaar. (We zijn bij het monochord van de grote ingewijde Pythagoras, die naar wij vermoeden, het ontstaan van een kosmos vergeleek met wat er in een enkele snaar door het ontstaan van boventonen tot ontwikkeling kan komen.

Die trilling kan boventonen doen ontstaan, die – heel simpel geformuleerd – diverse differentiaties in die beleving kunnen doen ontstaan. Zo kan er met de 2^e boventoon (**de kwint**) al een vorm van zelfbewustzijn in die beleving ontstaan, waardoor die beleving zich verzelfstandigt. Vervolgens kunnen er binnen die verzelfstandigde beleving emoties (**tertsen en sexten**) en tenslotte ook dissonanten ten opzichte van het Zijn ontstaan. (**seconden en septiemen**) Die dissonanten kunnen zodanig worden, dat die verzelfstandigde beleving niet meer in volkomen harmonie met het Zijn leeft en door die ‘nood’ op zichzelf wordt teruggeworpen en in zichzelf op zoek moet naar een oplossing van zijn probleem. Wat er vervolgens gebeurt mondt uit in de ‘geboorte’ van een O.:B.:d.:H., die afdalend in zichzelf een ‘heel-al, een kosmos gaat ontdekken, openen, ontvouwen (figuur 4, 23).

figuur 4 (blz. 10,) of 23 (blz. 85)

Een geestelijke klank – een ‘Woord’ – is de O.:B.:d.:H.:

De basis, de start-positie van deze O.:B.:d.:H.: ‘in spe’, is zijn zelfbewustzijn – te vergelijken met het zelfbewustzijn, het ik-bewustzijn in een mens, zij het op een onvergelykbaar ander levensniveau. Dat zelfbewustzijn is nu de basis, van waaruit de innerlijke zoektocht aanvangt. Dat is Zijn enige houvast, omdat de verbinding met het Zijn voor zijn beleving verbroken is. Vanuit de primaire trilling – het monochord van Pythagoras – geredeneerd is die basis de 2^e boventoon van de grondtoon van het Zijn, de kwint, gekleurd met alle meer of minder meertillende hogere boventonen van de beleving van deze O.:B.:d.:H.: ‘in spe’. Dat is in werkelijkheid een trilling in de geestelijke wereld, die – in de fysiekmateriële wereld, waar trillingen in geluid waarneembaar kunnen worden – een klank zou zijn geweest. Die O.:B.:d.:H.: is dus een verpersoonlijking, een vergoddelijking van die geestelijke trilling, van die geestelijke klank. Daarom begint de evangelist Johannes zijn evangelie met de woorden:

In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God.

(einde citaat)

In deze bijlage staan we wat uitgebreider stil bij die boventonen, die in dit citaat zijn genoemd, alsook de daartussen liggende boventonen, d.w.z.:

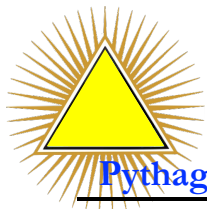
Grondtoon	priem	rein
1 ^e boventoon	oktaaf	rein
2 ^e boventoon	kwint	rein
3 ^e boventoon	kwart	rein
4 ^e boventoon	grote tert	
5 ^e boventoon	kleine tert	
7 ^e boventoon	kleine septiem	
9 ^e boventoon	grote seconde	

Zo boven, zo benden.

Klanken kunnen alleen klinken in de stoffelijke wereld. In het Zijn is nog geen sprake van stoffelijkheid. Daar klinkt niet iets in de zin, zoals wij dat in de stoffelijke wereld ervaren. Maar voor werkingen, processen, verhoudingen e.d. geldt meestal de wet ‘zo boven, zo benden’. Dat geldt bijvoorbeeld voor de elementen lucht, water, aarde vuur. We gebruiken aan het aardse leven ontleende fenomenen als symbolen, om universeel geldende processen, te duiden. De wijze, waarop ze in de stoffelijke wereld van een bepaald vermogen, van een bepaalde werking getuigen, in diezelfde geest en zin kunnen we een proces of een verhouding zien in hogere sferen.

(citaat blok II-3, *De formule van symbolische verhalen*, blz. 46)

In de kwadranten-figuur, figuur 28 op blz. 42, treffen we de elementen lucht, water, aarde en vuur aan. Natuurlijk is het geen echte lucht, waar we ideeën mee vormen, is het ook geen gewoon water, waarin een embryo groeit, is het geen stoffelijke aarde, waarmee een ideaal

vormgeving krijgt en geen vuur, waarmee we onze lessen uit levenservaringen trekken. Maar wat in het aardse leven vuur, aarde, water en lucht als vermogens aan de dag leggen, doen daarmee vergelijkbare mediums in geestelijke sferen. Omdat we die vergelijkbare mediums in de geestelijke sferen doorgaans niet waarnemen, kunnen in hun werking vergelijkbare fenomenen uit het fysiekmateriële leven goed als symbool dienen om ons toch een zekere voorstelling te maken, van wat er in die geestelijke sferen gebeurt.

Bij de bovenstaande voorbeelden zijn de fenomenen zon, kaars, lucht, water, aarde, vuur – grof gezegd – verdichtingen van hetgeen we er mee willen symboliseren. Geen wonder dat ze vergelijkbare eigenschappen in het fysiekmateriële leven vertonen.
(einde citaat)

De psychologische werking van de intervallen

Ditzelfde geldt voor de klanken-wereld en de psychologische werking van de intervallen, voor de beleving, die ze bij ons in het fysieke leven oproepen.

Dat het op dit hoogste geestelijke niveau niet om 'klinkende' tonen gaat, moge duidelijk zijn. Het zijn fenomenen, die – als ze tot in de stoffelijke wereld verdicht zouden worden, daar als klanken waarneembaar zouden zijn. Vandaar dat hier van *geestelijke klanken* wordt gesproken.

Door de wijze, waarop onze grootste toondichters de intervallen hebben gebruikt en wij ze ervaren, kunnen we ons door extrapolatie iets voorstellen bij wat er in het hoogste Zijn in beweging is gekomen – en zeer waarschijnlijk te allen tijde nog steeds gebeurt – **als er boventonen van de grondtoon van het Zijn gaan klinken en er daardoor intervallen gaan ontstaan.**

De vraag wat er dan als eerste ontstaat, de boventoon of de beleving, is triviaal: ze ontstaan door elkaar als kip en ei.

1^e boventoon = oktaaf

Het interval tussen de grondtoon, de priem (primo = eerste en noot 1 op de notenbalk in figuur 61) en de eerste boventoon (noot 2 op de notenbalk) heet oktaaf. Men geeft deze afstand een naam met het begrip '8' (octo) omdat onze diatonische toonladders altijd met deze achtste toon worden afgesloten.

De oktaaf is het interval, dat de beleving van het totaal, van het allesomvattende Zijn geeft. Vertaald naar de hoogste wereld van het Zijn, correspondeert die eerste boventoon dan ook met de totaalbeleving van het Zijn. Het gaat om **de totale beleving van het Zijn**, meer is er per definitie niet.

Daarmee ontstaat **de eerste dualiteit:**

[de beleving – wat beleefd wordt].

De splitsing van het oktaaf in kwint en kwart

❖ 2^e boventoon = kwint

De tweede boventoon (noot 3 op de notenbalk) klinkt weer hoger dan de eerste. De afstand tussen de eerste (2) en tweede boventoon (3) noemt men een kwint, omdat deze toon altijd de vijfde van de diatonische toonladders is. Met deze 2^e boventoon splitst zich de beleving binnen de oktaaf in een volgende dualiteit, maar om die helder voor ogen te krijgen moet we eerst ook de 3^e boventoon erbij halen.

❖ 3^e boventoon = kwart

Gaan we vanaf die kwint nog drie tonen verder omhoog, dan leggen we de afstand van een kwart af (3 tonen vormen een kwart!) en bereiken we weer een hogere oktaaf (dus 2 oktaven boven de grondtoon). Dat is de 3^e boventoon.

De kwart en de kwint zijn complementair in de zin, dat ze samen weer een oktaaf, dat wil zeggen het totaal vormen. Zo is ook **de combinatie van hun beleving.**

De beleving van het totale Zijn (de oktaaf) splitst zich nu namelijk in een zekere vorm van zelfbewustzijn, een *eigen* belevingswereld, van waaruit die totale wereld 'om ons heen' beleefd wordt. Er is dus **een eerste vorm van scheiding** ontstaan.

Het interval van **de kwint** is door de grote componisten vaak gebruikt, als er sprake is van **onze afgesloten, eigen, persoonlijke belevingswereld.**

Speelt een melodie zich binnen deze ruimte af, dan geeft dat het gevoel, dat onze belevingswereld heel 'gewoon' is, aards, menselijk, maar dan wel in de zin van spiritueel klein en begrensd en dus niet meer versmolten met het grote geheel, waar de oktaaf van getuigt. (bij voorbeeld Papageno's aria 'Der Vogelfänger bin ich ja,..' in Mozarts opera *Die Zauberflöte* en veel kinderliedjes). Het is de wereld van de in zijn persoonlijkheid opgesloten gewone mens, die niet met het grote Al bezig is.

Het complement van de kwint, de kwart, komt in heel veel volksmuziek als opmaat voor om aandacht te vragen voor wat vervolgens ter sprake komt: *Zie gids (kwint) komt de stoomboot, Wilbel-(kwint)-mus van Nassouwe, enz..* **De kwart vraagt aandacht, die vanuit onze in de kwint opgesloten beleving moet uitgaan naar iets in de 'grote' wereld daarbuiten.**

Pythagoras en de boventonen van de primaire trilling en hun psychologische lading

De splitsing van de kwint in grote en kleine tert

Vervolgens splitst zich de kwint in de 4^e en 5^e boventoon, de grote en kleine tert.

❖ **4^e boventoon = grote tert**

De afstand tussen de derde (4) en vierde boventoon (5) is de grote tert.

❖ **5^e boventoon = kleine tert**

De afstand tussen de vierde (5) en de vijfde boventoon (6) heet kleine tert.

Met deze tweedeling van de kwint gaat er **een emotionele tweedeling binnen de innerlijke beleving** ontstaan. Dat herkennen we in onze muziekbeleving heel duidelijk, want de grote tert toonladder maakt ons optimistisch, naar buiten gekeerd, vrolijk of sterk, de kleine tert toonladder is geschikt om een pessimistische, introverte, verdrietige of verzwakte sfeer op te roepen.

Voor het eerst heten de boventonen niet meer rein.

De reden is, dat er **in de beleving van het Zijn geen objectiviteit meer** is. Dat blijkt ook uit de wijze, waarop de complementariteit met de oktaaf zich uit:

De grote tert completeert zich naar het Zijn met de kleine sext, de kleine tert met de grote sext.

Voor het doel van deze bijlage is dit voldoende aangaande de tertsen en de sexten.

De splitsing van tertsen en volgende

De afstand tussen de vijfde (6) en zesde boventoon (7) levert een interval kleiner dan de kleine tert.

Vanaf de zevende boventoon (8) komen er steeds kleinere intervallen, waar de grote en kleine sekonde, de grote en kleine septiem en de overmatige en verminderde intervallen uit voortkomen.

Deze boventonen-reeks zet zich theoretisch eindeloos voort naar steeds hogere tonen, die echter een steeds kleinere afstand ten opzichte van hun voorganger vertonen.

De 'nood' treedt steeds geleidelijker in

De subjectieve beleving, die met de tertsen inzet en waarmee de reine intervallen worden verlaten, gaat al met de sekonden en septiemen dissonanten, disharmonie, verwijdering en complementair het verlagen naar herstel van die disharmonie en verwijdering oproepen. Iedereen, die op een muziekinstrument sekonden of septiemen speelt, groot of klein, zal dat kunnen voelen. De sekonden 'schuren', dissoneren, vernauwen, de septiemen hunkeren, verlangen, doen gevoelen, hoe ver we van de oktaaf verwijderd zijn, hoe we de weg naar de rust en volkomenheid net niet weten bereiken.

Daarmee treedt de 'nood' in, die het betreffende bewustzijn – of dat nu 'de belever van het Zijn' (dus de O.:B.:d.:H.: in spe), of een mens is – op zichzelf

terugwerpt en dwingt de innerlijke weg te gaan om in zichzelf net zo lang te zoeken en lering op te doen, tot voldoende levenslessen zijn opgedaan, dat er weer in reine harmonie naar de eenheid van het Zijn teruggekeerd kan worden.

levens-gebied	3 graden	tempel-trap	levens-gebied	onder-gerdeling	Omschrijving van de energie-werking en wat er mee wordt bereikt.
12	(8)		Het Zijn Het Mysterie Het Zelf		De energie die voortkomt uit de beleving van het Mysterie, het Zijn, het Zelf. Een de kosmos overstijgende beleving.
11	7		De wereld van de kosm. God de O.:B.:d.:H.:		De beleving van het Mysterie/Zijn/Zelf wordt tot goddelijke zelfbewustzijn. De God, die zich kenbaar maakt met het Woord met <i>Ik ben, die ik ben – die was, is en zal zijn</i> De O.:B.:d.:H.: = de scheppende God = de Demiurg
10	6		Kosmisch Al		Al-eenheds-beleving van de kosmos. Begin en eindpunt van het 'kosmisch avontuur' van de O.:B.:d.:H.: De ultieme lering voorwaardelijk voor de terugkeer naar de harmonie van het Zijn. De <i>feitelijke kennis</i> van het 'kosmische avontuur' is <i>gefilterd</i> .
9	5	(8) in de mikkelen-kamer	Kosmische levensgebied	violet	Akasha/Zero point field Waar de <i>ideën en condities (formules)</i> voor de <i>beleving</i> worden gekend, de O.:B.:d.:H.: dus zijn 'bouwtekeningen' op het tekenbord kan gaan maken. Waar alle <i>feitelijke kennis</i> vanuit het 'kosmisch avontuur' als in een boek is te lezen, maar waar <i>alle beelden</i> van het 'kosmisch avontuur' voor dit 'boek' worden <i>gefilterd</i> .
8	4	7 voor de deur	Spirituële levensgebied	indigo	Het niveau, waarop het wijsheidsboek opengaat bij de opening der loge en <i>inspiraties</i> worden <i>aangereikt</i> . Het boek kan nog niet vlot worden gelezen - <i>inspiraties</i> <i>breken door</i> . Het goddelijke in verlichting ✨ Het menselijke in vergeestelijking Het niveau, waarop de <i>levenslessen</i> uit het <i>fysieke leven</i> aan het 'hogere' leven in de kosmos worden <i>teruggaveen</i> .
7	3	6	Astrale levensgebied	hoog astraal blauw	Astrale (Latijn) = ster = licht (geestelijk licht) intuïtor (Latijn) = zien – innerlijk zien = intuïtie Het azurengeveel bezaaid met sterren zij het nog alleen als imaginatie. Waar licht is kunnen pas vormen bestaan, vandaar dat hier de <i>vormenwereld</i> begint. In het hoog astrale bestaan de beelden nog alleen in de geest = <i>imaginaties</i> Het zien van de werkende ideeën / de 'formules' in de natuur, in de concrete vormenwereld.
6	5	5		laag astraal groen	De energieën van de fysiek waarneembare vormen. Het groen van de levende natuur
5	2	4	Mentale levensgebied	hoog mentaal geel	De energieën van de objectieve, concrete gedachten, van rationaliteit, logisch denken.
4	3	3		laag mentaal oranje	De energieën van <i>subjectieve</i> gedachten, die nog door emoties zijn vertroebeld – overgang levensgebied 3-4. Confrontatie met de persoonlijk gekleurde gedachten.
3	1	2	Emotionele levensgebied	rood	De energieën van de fysiek doorwerkende emoties.
2		1	Etherische levensgebied		De het fysieke lichaam vormende energieën. (als die wegvallen, vervalt ons lichaam tot dode stof).
1			Stoffelijke levensgebied		De energieën van het stoffelijke deel van al wat in de fysiekmaterieel wereld is en leeft.

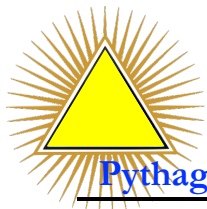
figuur 19 (blz. 30 verkleind)

Het Woord van de O.:B.:d.:H.:

Vanuit deze beschouwing van de boventonen is te verklaren, waarom het kosmische avontuur volgens Johannes de Evangelist met een Woord begint.

Vanuit de primaire trilling van het Zijn is de 2^e boventoon, de kwint, gekleurd met alle meer of minder meertrellende hogere boventonen in de beleving van deze O.:B.:d.:H.: 'in spe', de basis van waaruit zijn innerlijke zoektocht begint. (nogmaals: Het gaat hier om een trilling in de geestelijke wereld, die – in de fysiekmaterieel wereld, waar trillingen in geluid waarneembaar kunnen worden – een klank zou zijn geweest.)

Het feit, dat er niet van een toon, maar van een woord wordt gesproken, geeft aan, dat dit bewustzijn nog met noties aangaande basiswetten, waaraan dit innerlijke afdalen – ander gezegd, de Schepping moet voldoen – verwijkt moet zijn. Dan valt te denken aan de uitgangspunten, die de wetenschappers hebben aangenomen, die de oerknal wiskundig hebben proberen te beschrijven.

Pythagoras en de boventonen van de primaire trilling en hun psychologische lading

(citaat blz. 85)

De parallel tussen de geboorte van de O.:B.:d.:H.: en de mens, die aan zijn innerlijke zoektocht begint

Het bovenstaande maakt duidelijk hoe basaal de transitie is, waar ons 3^e graads ritueel van spreekt, die halverwege de bewustzijnsontwikkeling van de mens plaats vindt en hem van een oude orde in een nieuwe doet overgaan. Daar voltrekt zich, weliswaar op een veel lager niveau, hetzelfde, wat zich af en toe in de hoogste goddelijke sferen voltrekt.

Waarom is er sprake van een Schepper of Bouwer?

Als een mens in zijn innerlijke belevingswereld gaat ontwakken, blijkt als snel, hoe ongelooflijk veel, eigenlijk schier oneindig veel hij in zichzelf aan gedachten, beelden, belevingen ontwikkelen kan. En sommige van die ideeënwerelden kunnen een eigen bestaan in die mens gaan ontwikkelen en ook mede gaan bepalen, waar die mens in zijn innerlijke beleving mee voort gaat. We ‘scheppen’ als het ware een gehele innerlijke belevingswereld. In die zin zijn ook wij scheppers, bouwers. (We noemen een Br., die een bouwstuk oplevert, toch ook een bouwer.) Zo beneden – in de mensenwereld – zo boven in de goddelijke wereld. Voornoemde O.:B.:d.:H.: ‘in spe’ wordt een Schepper, een Bouwmeester.

Johannes vervolgt zijn evangelie met:

Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

Waarom is er sprake van een Opper-B.:d.:H.:?

Laten we het goddelijke proces ook nu verder weer vanuit onze eigen innerlijke ervaring proberen te begrijpen. Bepaalde ideeënwerelden kunnen in ons een zodanige zelfstandige rol gaan spelen, dat daaruit weer van alles als een schepping van lagere orde kan voortkomen. Net zoals de mens vanuit een bepaalde religieuze of idealistische ideeënwereld een hele cultuur kan doen ontstaan, kan er vervolgens als een afgeleide van die cultuur ook weer van alles in gang gezet worden.

Dit hiërarchische scheppings-proces voltrekt zich natuurlijk ook op goddelijk niveau. In de mystiek wordt er een voor ons mensen niet te traceren, immense keten van hiërarchieën onderscheiden en op al die niveaus wordt er in navolging van de primaire en hoogste Schepper of ‘Bouwer’ geschapen en gebouwd. De hoogste Bouwer in deze hiërarchie, die al die niveaus van bouwers in ons heelal kroont, heet daarom de Opper-B.:d.:H.:.

(einde citaat)

Zo boven, zo beneden

Ons natuurlijke, tonale muzieksysteem geldt universeel. Dat leidt tot slot van deze bijlage tot een intrigerende slotconclusie over de samenhang tussen mystieke noties, waar onze ritus van spreekt, en dat muziek-systeem.

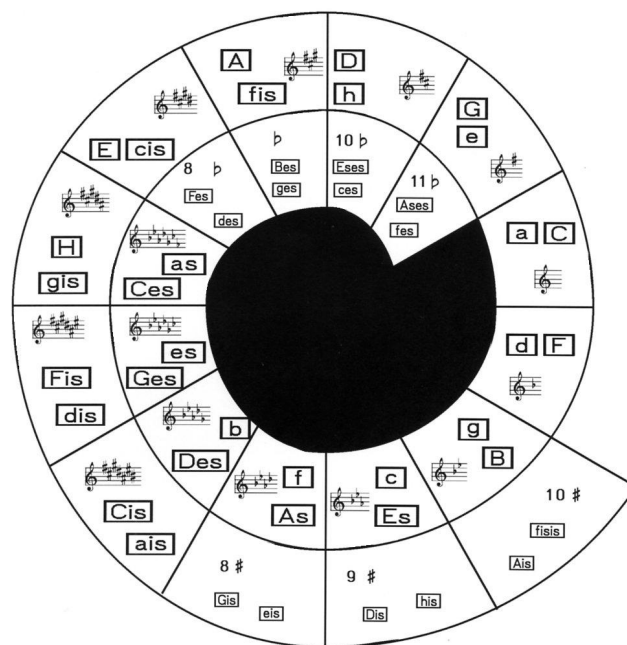
De kwinten-spiraal in het tonale muziek-systeem

Het is alles behalve toevallig, dat halverwege de Europese cultuur, waarin de mens tot innerlijke ontwakken is gekomen, ook een muziek-systeem is ontwikkeld, dat getuigt van bovenstaande hiërarchie van scheppende wezens. Want zoals de O.:B.:d.:H.: zijn Schepping bouwt op basis van wat je ‘Zijn kwint’ zou kunnen noemen (de 2^e boventoon van het Zijn), zo bouwen steeds lagere hiërarchieën telkens weer op basis van ‘hun kwinten’, de 2^e boventoon van de wereld, van waaruit zij leven, aan hun eigen wereld.

Muzikaal geformuleerd is dat dan de kwint van de kwint van de kwint ..... Zo is er een hiërarchisch systeem van belevingswerelden ontstaan en dat is precies, wat achter ons tonale muziek-systeem schuil gaat.

Een toonsoort is een bepaalde belevingswereld met een grondtoon. Afhankelijk van die grondtoon varieert die belevingswereld (het onderscheid majeur-mineur even buiten beschouwing gelaten). Maar de samenhang tussen al die belevingswerelden (toonsoorten) gaat via de kwinten. Zo is de toonsoort G gebaseerd op de kwint van de toonsoort C. Zo is bijvoorbeeld de toonsoort E gebaseerd op de kwint van de toonsoort A, die weer gebaseerd is op de kwint van D, die weer gebaseerd is op de kwint van G, die weer zijn grondtoon vindt in de kwint van de toonsoort C enz..

Deze hiërarchie van scheppers binnen de Schepping van de O.:B.:d.:H.: vinden we dus in ons muzieksysteem in de kwinten-spiraal terug.

figuur 62 – kwinten-spiraal

Duitse notatie
 toonsoort H (D) = B (N),
 toonsoort B (D) = Bes (N)